

Justitsministeriet har paa dette Grundlag og under Hensyn til, at de Betæneligheder, som tidligere førte til at stille Sagen i Bero, formentlig ikke længere ere til Stede, taget Spørgsmaalet om denne Sags Fremme ad Lovgivningsvejen op til fornyet Overvejelse og indhentet Betænkninger derover fra den polytekniske Læreanstalt og Grosserersocietetets Komite. Regeringen har derefter fundet at burde forelægge Rigsdagen foranstaaende Lovforslag, der i alt væsentligt er overensstemmende med det tidligere Lovforslag.

Idet man derfor i det hele henviser til Bemærkningerne til det tidligere Lovforslag, skal man blot fremhæve følgende:

Ved Loven af 26de November 1870 sattes Grænsen for brandfarlige Vædskers Antændelsespunkt til 40° Celsius, og ifølge Anordning af 4de September 1871, jfr. Bekendtgørelse af 8de s. M., maales dette i aabent Kar paa den i sidstnævnte Bekendtgørelse nærmere angivne Maade. Denne Prøve har imidlertid den Ulempe, at dens Resultater ere temmelig usikre og lidet konstante, ligesom Resultaterne ikke kunne sammenholdes med de i Udlandet brugte Apparaters, navnlig det Abelske Apparat, hvorfor man ikke ved en Prøve i Udlandet har nogen Sikkerhed for Varens Behandling her i Landet. Idet en Prøve med sikre Resultater overhovedet ikke vil kunne foretages i aabent Kar, er der da ogsaa fra alle Sider Enighed om det hensigtsmæssige i at gaa over til Brugen af det Abelske Apparat.

Forudsætningen herfor er, at der som Grænse for Antændelsespunktet fastsættes

en anden og lavere Temperatur end den i Loven af 26de November 1870 bestemte af 40°. Denne Temperatur er beregnet paa Prøve i aabent Kar og vilde anvendt paa Prøve i lukket Kar nærmest være lige med et Forbud mod Brugen af Petroleum. I England er Antændelsespunktet sat til 22,7° Celsius, i Sverige til 22° og i Tyskland til 21°. Man er da ogsaa herhjemme enig om, at Loven ikke bør sætte Grænsen højere end 23° Celsius, som i det tidligere Lovforslag bestemt; ved at sætte Grænsen ved denne Temperatur, vil man formentlig paa passende Maade forene Hensynet til Sikkerheden med Hensynet til Handelens og Forbrugets Frihed.

Hvad angaar de enkelte Realitetsændringer, som ere foretagne i Sammenligning med det tidligere Lovforslag, skal man bemærke, at § 3 er bragt i nærmere Overensstemmelse med Justitsministeriets Bekendtgørelse af 4de Juni 1891 (Nr. 96 i Lovtidenden) om Oplag af Stenolie og lignende, samt at der, da Kjøbenhavns Havnerraad blandt andet ogsaa har henledet Opmærksomheden paa brandfarlige Vædskers Transport, er i Lighed med, hvad der gælder med Hensyn til Transport paa Landjorden af Sprængstoffer, indføjet en Bestemmelse i § 4 om, at der ved Anordning kan træffes almindelige Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, som skulle anvendes ved Transport af de i Loven omhandlede brandfarlige Vædsker over Land og ad indenlandske Vandveje, hvorom der ikke i den bestaaende Lovgivning haves Hjemmel til at udfærdige Regler.